

[Kristen Østergaard]

på en folketingsbeslutning fra 1964. Efter venstres opfattelse har denne ordning fungeret tilfredsstillende siden, og derfor mener vi ikke, at der er behov for nogen ny folketingsbeslutning på dette område. Derfor vil venstre følge forsvarsministerens opfordring til at stemme imod forslaget.

Palle Simonsen (KF):

Ja, vi har ikke mange ord at føje til. Vi er tilfredse med den måde, tingene administreres på på nuværende tidspunkt, og kan give tilslutning til den tale, som forsvarsministeren holdt her.

Vi mener, det har stor værdi, at vi kan sende styrker ud i FNs tjeneste. Vi erkender, at der undertiden kan være tale om at træffe meget hurtige beslutninger, men vi har ikke set og er ikke bekendt med, at der har været nogen situationer, hvor der kunne være nogen problemer, og hvor denne ordning ikke er administreret på en fornuftig måde. Derfor giver vi tilslutning til, at ordningen fortsætter, som den er.

Bollmann (CD):

Selv om CD ikke i 1964 var med til at give det af ministeren nævnte samtykke, så er vi imod yderligere sammenblanding af lovgivningsmagten og den udøvende magt. Det har vi flere gange vist, bl.a. i forbindelse med debatten om forskellige kontrolorganer for forsvarsets og politiets efterretningstjenester.

Efter vor opfattelse skal Danmark føre en udenrigspolitik, der støttes af et flertal. Vi kan være uenige om detaljerne, men må respektere flertallet. Vi har da f.eks. heller ikke altid været enige med regeringen på alle områder med hensyn til den Sydafrikapolitik, der er omtalt i beslutningsforslaget, men det er en kendsgerning, at danske styrker i forskellige dele af verden har været med til at opretholde freden.

Hvad angår de hypotetiske eksempler, som fremskridtspartiet drager frem i bemærkningerne, finder jeg, at de er meget søgte. Og når fremskridtspartiet kommer ind på den risiko, der vil være med regerende søsterpartier i andre lande, så mener jeg, at argumenterne nærmer sig det rene vrøvl.

Jeg skal ikke gå dybere ned i de enkelte undtagelsesbestemmelser, men kun glæde

mig over, at fremskridtspartiet tilsyneladende selv er i tvivl, når man ser, hvordan ordet »bør« kommenteres i bemærkningerne.

Til slut skal jeg blot sige, at folketinget jo, som også ministeren nævnte, bliver inddraget gennem det udenrigspolitiske nævn. Herudover har vi som før sagt ikke noget ønske om at indblande yderligere parlamentarisk kontrol, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Ib Nørlund (DKP):

Det er et af de mere ejendommelige forslag, som er fremsat her. Det fører først ad kringlede veje derhen, hvor forslagsstillerne egentlig vil.

Udgangspunktet, at folketinget bør med i mest muligt, kunne jo se meget tilforladeligt ud. Men når man så ser forslaget med det væld af undtagelsesbestemmelser, det indeholder, at man kun taler om at »burde«, at man undtager alt, der har med NATO at gøre, og i øvrigt overlader til regeringen at bestemme en hel del ting, så bliver der egentlig kun det tilbage, at forslaget først og fremmest retter sig imod FN-aktioner, og det er dog en ejendommelig måde at komme til det på.

Jeg har bemærket, at man også forestiller sig EF-aktioner på det militære område. Det er bemærkelsesværdigt, at EF-tilhængere selv fabler om den slags ting.

Men dér, hvor det til syvende og sidst snerper hen, det er Namibiaspørgsmålet, et af de spørgsmål, som i høj grad er sat på dagsordenen internationalt af Sydafrika. Hr. Jørgen Junior har udviklet sig til et specielt talerør for sydafrikanske interesser, men at han også behøver at gøre det i et forslag af denne art, må nok vække lidt opsigt.

Det kan måske også give anledning til eftertanke i forbindelse med nogle meddelelser i pressen i dag, som vidner om, at Sydafrika åbenbart udvikler en speciel interesse for den politiske udvikling i nordiske lande, og hvor der er dokumenteret en række affiniteter med det norske fremskridtsparti.

Jeg ved ikke, om fremskridtspartiet her har tilsvarende udviklede forbindelser – det må hr. Jørgen Junior jo kunne give oplysninger om – men i hvert fald kunne der være grund til, på baggrund af det, som er oplyst i pressen i dag, at advare Z-partiet her i landet mod at indvikle sig i slige ting. Man kan jo